

Kanaal 33

Een mens heeft af en toe nood aan wat zon en rust. Het eerste is zeldzaam in Vlaanderen en het tweede hier niet te betalen als je constant bediend wilt worden. Daarom stapte ik begin juni op het vliegtuig richting Turkije om de batterijen op te laden.

En alles zat mee: dagelijks meer dan 30 graden Celsius, zeer vriendelijke bediening en alle luxe die een mens maar kan verdragen. Natuurlijk ontbrak op de hotelkamer de televisie niet. Zeer belangrijk als het Europees voetbalkampioenschap bezig is. Daarom zapte ik bij aankomst reeds zeer vlug langs alle kanalen om de sportzenders te lokaliseren. Groot was mijn verbazing en blijdschap toen ik aankwam bij kanaal 33 want wat zag ik?

Een zeewateraquarium die de volledige beeldbuis vulde. Ik voelde me direct thuis. Elke minuut veranderde de camerapositie of werd er in- of uitgezoomd ten opzichte van de mooie details uit de onderwaterwereld. Dit tafereel werd 24 uur op 24 getoond en voorzien van rustige muziek. Voor mijn vakantie was dit een extra kers op de Turkse zoete taart.

De volgende vraag die in me opkwam, was: “Waarom hebben ze zo’n kanaal geïnstalleerd?” Voor hetzelfde geld hadden ze een wei met paarden kunnen laten zien.

Het is mijn overtuiging dat het antwoord vervat zit in de inleiding van de zeewatervoordracht die Sacha en ik enkele maanden geleden gegeven hebben. De inleiding omvatte het resultaat van een BBC-bevraging onder haar kijkers. De vraag luidde: welke wens wil je in vervulling zien gaan net voordat je zou sterven? De top vijf van antwoorden spreekt boekdelen. We overlopen ze even. Op plaats vijf: zwemmen met haaien;

op vier: zwemmen met walvissen;

op drie: met de Con-corde naar New York;

op twee: zwemmen tussen koraalriffen en

op de hoogste positie en je voelt waarschijnlijk al nattigheid: zwemmen met dolfijnen.

Nu, je moet geen Einstein zijn om de rode draad door deze diepmenselijke wensen te zien. De zoutwaterwereld, waar de mens (nog) geen baas is, is immens populair. Alsof de plaats die we miljoenen jaren geleden ontvlucht zijn, ons terugroept.

De vraag die nu nog beantwoord moet worden is of dit Turkse zeeaquarium qua dierbezetting en inrichting afwijkt van onze 'lage landen'-modellen.

Om eenvoudig te beginnen: de achterwand was blauw gekleurd. Iets wat wij vaak zien in verkoopbakken van winkels maar zelden in onze showbak thuis (waar zwart de voorkeur geniet als ik de aquaria van onze clubleden overloop). De reden voor het Turkse blauw had misschien iets te maken met de keuze van het type rif dat men imiteerde. De levende steen (ik kon niet direct andere steensoorten ontwaren) was niet tegen de achterwand opgestapeld maar als een 'muur' in het aquarium geplaatst zoals men dit doet bij doorkijkaquaria (dus los van achter- of zijwanden). Vissen kunnen hierdoor 'verdwijnen' achter de rifwand.

Wat de vissoorten betreft kan ik zeer kort zijn: ik heb geen vissen gezien die wij ook niet houden. Anemoonvissen, gele doktersvissen, Picasso doktersvissen, koekopvis, spookmurene, koraalduivel, juffers, kanaries (anthias), Wat wel opviel was dat veel soorten paarsgewijs (of zelfs met meerdere zoals de gele dokters) werden gehouden; iets dat wij nog maar recent in de praktijk brengen (populair voorbeeld: het houden van een koppel dwergkeizers). Detail: er was 1 soort die last had van witte stip, met name de Picasso doktersvissen, maar dat zal velen onder ons niet verbazen.

Wat lagere dieren betreft, zagen we een combinatie van soft- en steenkoralen (sarcophytons, sinularia, hersenkoraal, doopvontschelpen, ...) waarbij elk dier voldoende ruimte om zich heen had. Lage landen-aquarianen geloven trouwens meestal niet in de combinatie soft en steen voor druk ingeplante aquaria en dit in functie van leefbaarheid vanwege onder andere de concentratie aan vrijgegeven netelcellen.

Wat verlichting betreft kan ik weinig zeggen daar dit niet in beeld werd gebracht. Ik kon geen zenuwachtige lichtflikkeringen vinden wat de aanwezigheid van HQI zou kunnen verraden. Ook qua stroming moet ik een aantal antwoorden schuldig blijven vanwege dezelfde reden als bij de verlichting. Wel zag ik af en toe een vis onnatuurlijke zwembewegingen maken die wezen op een sterke puntstroming.

Al bij al zijn er dus weinig verschillen te melden als we ervan uit gaan dat wat ik op mijn hotelkamer te zien kreeg een gemiddeld Turks zeeaquarium moest voorstellen. Of dit een positieve of minder positieve zaak is, laat ik over aan de toogfilosofen.